

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 37.889/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 9 december 2004 door de minister-president van de Vlaamse Regering verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende diverse bepalingen inzake economie", heeft op 14 december 2004 het volgende advies gegeven:

Overeenkomstig artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

"Artikel 2 van voorliggend ontwerp van decreet wijzigt enkele bepalingen van het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid als gevolg van een nieuwe Europese richtlijn. Aangezien de nieuwe Europese KMO-definitie toegepast moet worden vanaf 1 januari 2005 is deze dringende decretale wijziging noodzakelijk".

Er moet worden vastgesteld dat de aangehaalde motivering uitsluitend betrekking heeft op artikel 2 van het voorontwerp van decreet. Uit de motivering valt geenszins af te leiden waarom de adviesaanvraag, wat artikel 3 van het ontwerp betreft, dermate spoedeisend is dat erover met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om een advies moet worden verzocht. Daarbij komt dat er niet een zodanig nauw inhoudelijk verband bestaat tussen de artikelen 2 en 3 van het ontwerp dat de aangehaalde motivering ook dienstig zou kunnen worden betrokken op artikel 3.

Het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag kan derhalve enkel worden geacht te zijn gemotiveerd, wat artikel 2 van het ontwerp betreft. Aangezien ten aanzien van artikel 3 van het ontwerp iedere motivering ontbreekt, dient de Raad van State, afdeling wetgeving, de adviesaanvraag, wat dat artikel betreft, als niet ontvankelijk te beschouwen, zodat hij zich van een onderzoek van die bepaling onthoudt.

*

* *

Krachtens artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

.../...

Toegepast op het onderzoek van artikel 2 van het ontwerp noopt dit tot de volgende opmerking.

Artikel 2 van het ontwerp strekt ertoe om de redactie van een aantal definities die zijn opgenomen in artikel 3 van het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid ¹ aan te passen in het licht van de totstandkoming van verordening (EG) nr. 364/2004 van de Commissie van 25 februari 2004 tot wijziging van verordening (EG) nr. 70/2001 wat betreft de uitbreiding van het toepassingsgebied tot steun voor onderzoek en ontwikkeling ².

Zoals de Raad van State, afdeling wetgeving, reeds heeft opgemerkt in het advies 33.054/1 dat hij op 4 april 2002 heeft verleend over het voorontwerp van decreet dat het te wijzigen decreet van 31 januari 2003 is geworden ³, verdient het geen aanbeveling om in de interne regelgeving Europeesrechtelijke teksten of onderdelen ervan over te nemen indien deze uit hun aard reeds verbindend zijn in de lidstaten, wat het geval is bij EG-verordeningen. Wel kan, ter wille van de duidelijkheid, worden gebillijkt dat, wanneer men in de interne regelgeving beoogt te verwijzen naar begrippen die in dergelijke Europeesrechtelijke teksten worden gedefinieerd, zulks gebeurt door middel van een vermelding van de betrokken begrippen, met toevoeging van een loutere verwijzing naar de bepaling van de betrokken Europeesrechtelijke tekst waarin die begrippen worden gedefinieerd, zonder dat daarbij die definities worden overgenomen in de interne regelgeving.

Oordelen de stellers van het om advies voorgelegde ontwerp van decreet dat de gesuggereerde werkwijze niet kan worden gevolgd omdat in artikel 3 van het decreet van 31 januari 2003 reeds een aantal definities zijn overgenomen, dan dienen zij er niet enkel op toe te zien dat niet wordt afgeweken van de bewoordingen van de overeenstemmende definities in, met name, de reeds genoemde verordening (EG)

¹Het gaat om de begrippen "onderneming", "kleine ondernemingen", "middelgrote ondernemingen" en "K.M.O.-verordening".

²In de motivering van het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag wordt verkeerdelijk melding gemaakt van "een nieuwe Europese richtlijn".

³ *Parl. St.*, Vl. Parl., 2001-2002, nr. 1209/9.

nr. 364/2004 van 25 februari 2004, maar moeten zij zich er tevens van vergewissen of sommige van de ontworpen wijzigingen niet overbodig zijn. Zo wordt in artikel 3, 8°, van het decreet het begrip "K.M.O.-verordening" omschreven met verwijzing naar de verordening nr. 70/2001 van 12 januari 2001 "en de latere wijzigingen", terwijl de in artikel 2, 5°, van het ontwerp beoogde wijziging van artikel 3, 8°, van het decreet precies betrekking heeft op de vermelding van een EG-verordening die de verordening nr. 70/2001 van 12 januari 2001 wijzigt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	W. GEURTS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

W. GEURTS

M. VAN DAMME